

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Pretiosa Blesillæ, & S. Ioannis Eleemosynarij, pauperumq[ue] mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

non formidemus, sed unusquisq; nostrum bellum gerat pro viribus, & deceret, ut perfectus athleta. Nam siue moriamur, moriamur ut perfecti: siue viuamus, viuemus ut iusti. Quòd si etiam moriamur, moriamur propter nostrum Saluatorem Iesum Christum. Cum ergo ensis det vitam, adeste, & eum rapiamus. Et quoniam micat gladius, aeterna vite opes nobis comparemus. Quàm diu enim est dies, celeri pede pergamus ad mansionem regni caelestis, ut abundantiore honore, & gloria aeternam consequamur, & omni futura generatione vobis nomen & gloriam relinquamus. Fratres, oremus Deum nostrum, ut citò nobis impleat hanc visionem. Nam cum gaudio & desiderio, & magno amore accipit spiritualis aduentum talis mortis: neq; timere aliquis, qui fuerit praepratus. Carnali autem est terribilis, & formidandus eius aduentus. Spirituales non times mortem, ut qui vitam possideat spiritalem. Carnalis verò caligat, & tremet, ut qui carnalem vitam habeat. Qui sunt viri boni, promptòq; & alacri animi studio, talem mortem persequuntur, ut ex ea vitam aeternam possideant. Qui sunt autem ignaui & pigri, eam visam, se abscondunt. Qui Deum diligunt, ad Deum excesserunt. Qui verò mundum, manent in mundo. Illi quidem resoluti ad letitiam, & exultationem, hi autem ad afflictiones, & suspiria. His verbis S. Sadoth se, & centum viginti octo de clero, ita accendit, ut omnes, sub Sapore, lætantes, & cantantes, & Deo gratias agentes, catenati ad mortem currerent. Nam ferro, non affectu alligati, à paupertate sua, ad caelestes diuitias, liberè, sponteque properauerunt.

VII.

D. Hieron. in
vita S. Blefilla
viduæ.

2. Cor. 5.
Psal. 119.

Ioan. 1.

De Blefilla viginti annorum viduæ morte ita matrem Paulam consolatur D. Hieronymus. Lugeatur mortuus, sed ille, quem gehenna suscipit, quem tartarus deuorat, in cuius pœna aeternus ignis estuat. Nos quorum exitum Angelorum turba comitatur, quibus obuiam Christus occurrit: grauemur magis, si diutius in tabernaculo isto mortis habitemus. Quia quàm diu hic moramur, peregrinamur à Domino. Illa, illa nos cupido tenet: Hei mihi, quia peregrinatio mea prolongata est à me, habitancum habitantibus Cedar; multum peregrinata est anima mea. Si Cedar tenebrae sunt, & mundus iste sunt tenebrae, quia lux lucet in tenebris, & tenebra eam non comprehenderunt: saneam Blefilla nostra, qua de tenebris migravit ad lucem, & inter fidei incipientis ardorem, consummati operis percepit coronam. Reuera si saeculare desiderium; & quod Deus à suis auertat, delicias vite huius cogitantem,

gitantem, mors immatura rapnisset, plangenda erat, & omni lachrymarum fonte ploranda. Nunc vero, cum propitio Christo, ante quatuor ferme menses, secundo quodammodo se baptismo lauerit, & ita deinceps vixerit, vt calcato mundo, semper monasterium (& in eo voluntariam paupertatem) cogitaret, non vereris, ne tibi Saluator dicat: *Trasceris, Paula, quia tua filia, mea facta est filia? Indignaris de iudicio meo, & rebellibus lachrymis facis iniuriam possidenti? Scis enim quid de te; quid de ceteris tuis cogitem?* Huc vsque Hieronymus, qui mortē Sancto- rum vsque adeo felicem ac pretiosam esse iudicauit, vt ne mater, quidem filiae obitum debeat deplorare. Ioannes Patriarcha Alex- andrinus, qui pauperes Dominos suos appellabat, morte instan- te, mirifice letabatur, dum gratias Deo ageret, quod morienti sibi nihil superesset, praeter vnum nummum, quem statim indigenti dari iussit. Annuat quippe illi patriarchatus vectigal, annuae in- egenos elemosynae erant, nihil sibi referuanti, praeter Christum. Neque enim quicquam aliud suum esse dicebat, asserens, ideo sa- cerdotibus neque possessionem, neque partem, neque hereditate inter reliquas tribus datam, quoniam pars & hereditas, & posses- sio eorum est Dominus. In summa, teste Ioanne Climaco, *Proba- tus ille est, qui mortem diebus singulis expectat, sed ille sane sanctus, qui hanc horis singulis desiderat*; quod faciunt pauperes spiritu, quia aliquid latius sperant, post mortem, secuturum. *Neq; enim, auaritia angustiaq; Christianorum religio est*, inquit S. Franciscus Xaverius, *similiter vt Bonziorum: non excludit calo pauperes, non mulieres, si mo- isto Christiano pieq; vixerint; quibus tamen Bonziorum siue auaritia, siue superstitio, caliter interclusit.*

Ioan. Diac. in
vit. S. Greg.
Magn. lib. 2.

Io. Climac. in
scala caeli,
grad. 61.

Horat. Tur-
sellin. lib. 4.
c. 5. de vita S.
Franc. Xave-
rij.

CAPVT X.

*Pauperum diuitias esse regnum calorum, quod non solum
ipsis promissum, sed etiam aliis per ipsos.*

MERITO censetur gratia diuina eos supra naturam euexisse, qui mortem, quam natura horret, non solum, diebus singulis, expectant, verum horis singulis desiderant. Tales ergo cum sint pauperes spiritu, conficitur paupertatem in be- neficijs esse numerandam. Et quidem cur pauperes mortem non formident, sed ament, satis est declaratum; vt enim auari, per-

I.